

Kamp

Een avontuurlijk jeugdtoneel
van Stijn Cuypers

Lees het voorjaar

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero.

Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:

www.sabam.be (verenigingen uit België)

www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)

www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers

Romeinse Put 102/5

2650 Edegem (België)

Mobiel: +32 494.15.79.86

Mail: stijn@toneelschrijver.be

Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Personages

(9 spelers)

Koen Bulckmans,	25 jaar;	(60)	Een strenge kampeider.
Kaat Verbeeck	25 jaar;	(38)	Een vriendelijke kampeider.
Benjamin Apers,	15 jaar,	(32)	Een verantwoordelijke jongen.
Kathy Beeckmans,	13 jaar,	(102)	Een modebewust meisje.
Pieter Biesemans,	15 jaar,	(147)	Een avontuurlijke jongen.
Bram Cuppens,	14 jaar,	(239)	Een eenvoudige jongen.
Wouter Dockx,	14 jaar,	(97)	Een vriend van Tim.
Eva Jacobs,	13 jaar,	(185)	Een avontuurlijk meisje.
Tim Lackermans,	14 jaar;	(96)	Een gemene jongen.

Korte inhoud.

Een aantal jongeren slaan hun tenten op, op een kampeerterrein in het bos.

Het belooft een fantastische tijd te worden met het zoeken van een vakantielief en het vertellen van griezelverhalen aan het kampvuur.

Tot de volgende ochtend de twee leiders spoorloos verdwenen zijn.

De kinderen komen alleen te staan en moeten zich wapenen tegen onderlinge conflicten, onzekerheid en de vreemde geluiden die het bos 's nachts voortbrengt.

En wat is het geheim van de zwarte tent?

Decor

Een open vlakte in het bos, aan de jardin-kant is een zwarte tent opgesteld, tijdens de voorstelling worden er nog een aantal tenten opgesteld. Om plaats op het podium uit te sparen kunnen sommige tenten zagezegd backstage opgesteld worden. Vooraan op het toneel staan aan de zijkanten enkele bomen. Achter de bomen is een doek bevestigd om tijdens de scènes in het bos de tenten weg te werken.

Verder wordt er gebruik gemaakt van volgende zetstukken: een bureau met enkele computerschermen en een grotingang.

Belichting

Een sfeervolle belichting waarbij de afwisseling tussen dag en nacht duidelijk kan gemaakt worden. De court-kant en jardin-kant moeten apart uitgelicht kunnen worden.

Eventueel kunnen er op de bomen en de zwarte tent aparte accenten geplaatst worden om een mysterieuze sfeer te creëren.

Inhoud

Kamp.....	1
Scène 1	6
Scène 2	15
Scène 3	21
Scène 4	26
Scène 5	34
Scène 6	41
Scène 7	44
Scène 8	51

Leesvoorbeeld

Scène 1

Op een open vlakte in het bos staat aan de jardin-kant een eenzame zwarte tent. Even later komen langs de court-kant een groepje kinderen opgelopen, ze dragen allemaal een blinddoek en hebben een kampeerrugzak aan. Ze worden vergezeld door twee leiders.

- Kaat: (Blaast op haar fluitje) Doe jullie blinddoeken af en zet jullie rugzakken daar maar neer.
- Koen: Welkom op locatie X.
- Pieter: (ironisch) Locatie X, waar het avontuur begint.
- Koen: (Blaast op zijn fluitje) Regel 1, als ik aan het woord ben wordt er door jullie gezwegen.
- Pieter: Sorry.
- Koen: De komende week zullen jullie volledig afgesneden worden van de buitenwereld. Dat wil zeggen, geen gsm's, geen laptops...
- Kaat: Géén ipads, geen ipods, géén iPhones.
- Koen: De enige appel die ik hier wil zien is er één die je kan opeten.
- Tim: Heb je het gehoord Brammeke, je zal een weekje zonder de mama moeten leven.
- Pieter: Ga je weer beginnen, Tim?
- Tim: Hoe schattig. Wat scheelt er, heb ik uw vriendje beledigd Pieter?
- Koen: (Blaast weer op zijn fluitje) Genoeg! Zoals er op jullie brief stond, was het niet de bedoeling om elektronische apparaten mee te nemen, maar moest er iemand per ongeluk nog een gsm op zak hebben mag hij die nu inleveren.
- Kaat: (komt op met een plastic bak) Iemand? Dit is jullie laatste kans.
- Bram komt als eerste naar voren en legt zijn gsm in de bak.*
- Tim: Ooh, nu kan de mama geen verhaaltjes meer voorlezen voor het slapengaan, maar jij zal dat dan wel doen hè, papa Pieter?
- Wouter: Papa Pieter, haha, goed gevonden.
- Tim: Kop dicht Dockx, anders gaat Brammyboy nog wenen.
- Kaat: Is er nog iemand anders die een gsm bij heeft?
- Uiteindelijk komt iedereen naar voor om hun elektronische spullen af te geven.*
- Koen: Prima, die spullen kunnen we straks op Ebay zetten.

Wouter: Niets van! Ik wil mijn gsm terug.

Koen: Je moet zo snel niet panikeren Wouter.

Wouter: Ik hoop het.

Koen: We gaan nu de namenlijst overlopen, als jullie aanwezig zijn steken jullie je hand omhoog en roepen jullie aanwezig.

Kaat: Benjamin Apers!

Benjamin: Aanwezig.

Tim: Apers, een aap! (doet een aap na.)

Benjamin: Goed gevonden. Apers, Aap, daar was ik zelf nooit opgekomen.

Koen: Kathy Beeckmans!

Kathy: Aanwezig.

Pieter: (tegen Bram) Kathy, precies ook geen katje om zonder handschoenen aan te pakken.

Kaat: Bram Cuppens!

Bram: Aanwezig.

Tim: Het kan spreken! Wie had dat gedacht.

Pieter: Hij kan alleszins beter spreken dan dat gij kunt zwijgen.

Koen: Wouter Dockx!

Wouter: Aanwezig.

Kaat: Eva Jacobs!

Eva: Aanwezig.

Koen: Tim Lackermans!

Tim: Aanwezig.

Benjamin: Lackermans, Lekker.

Tim: Hou je mond Aap.

Benjamin: Jaja, aap, wauw, geniaal.

Kaat: Is er iemand die zijn naam niet heeft gehoord?

Pieter: Jullie zijn mij vergeten.

Kaat: Juist, Pieter was het zeker hè? Jij had je op het laatste moment nog ingeschreven. Zeg jouw achternaam nog eens.

Pieter: Biesemans.

Kaat: Pieter Biesemans.

Pieter: Aanwezig.

Koen: Goed, vanavond starten we ons kamp met een kampvuur. Ik ben op zoek naar een aantal vrijwilligers om hout te sprokkelen. Wie voelt zich geroepen?

Eva: Ik wil wel meegaan.

Kaat: Prima, ik ben blij dat de meisjes zich niet laten kennen tussen al dat mannenvolk hier.

Pieter: Ik ga ook mee!

Tim: Dat zijn al twee meisjes, ik zal ook maar meegaan dan is er tenminste één man die meegaat.

Kaat: De rest mag in tussentijd zijn tent opbouwen.

De drie kinderen gaan samen met Koen het bos in, de anderen beginnen ondertussen met het bouwen van hun tenten. Wouter heeft een snelbouwtent en is dus zeer snel klaar met opbouwen. Hij gaat vervolgens naar Kathy die haar tent aan het opstellen is.

Wouter: Jij kan precies wel wat hulp gebruiken.

Kathy: Neen bedankt.

Wouter: Een knap meisje als jij help ik anders graag.

Kathy: Ik zei, neen bedankt.

Wouter: (boos) Ook goed.

Wouter loopt naar Bram en geeft hem een duw zodat hij tegen zijn tent valt.

Wouter: Jij beseft toch dat deze week voor jou een hel wordt?

Bram: Een hel?

Wouter: Jij denkt toch niet dat ik en Tim jou ook maar één seconde met rust zullen laten.

Bram: Wat heb ik jullie misdaan?

Wouter: Wat jij ons misdaan hebt? Je bent een sukkel.

Bram: Laat mij toch gewoon met rust.

Wouter: Welkom in je ergste nachtmerrie Brammyboy.

Benjamin, die de duw van Wouter heeft gezien, is intussen bij de twee jongens komen staan.

Benjamin: Is er een probleem?

Wouter: Moei u niet, Aap.

Benjamin: Ga weg.

Wouter: Waarom zou ik?

Benjamin: Omdat het anders wel eens zou kunnen, dat je morgen opstaat met het gevoel dat er een aap een kokosnoot op je hoofd heeft laten vallen.

Wouter gaat naar zijn eigen tent.

Bram: Bedankt.

Benjamin: Geen probleem, je moet je niet laten doen door die idioten.

Bram: Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Benjamin: Dat komt wel goed, en anders weet je mij te vinden hè.

Bram: Oké

Benjamin: Kan je wat hulp gebruiken met je tent?

Bram: Ja, dat zou leuk zijn.

De twee bouwen verder aan de tent. Even later komt Eva op met een stapel hout in haar handen, ze wordt gevolgd door Tim die haar laat struikelen.

Tim: Kan je niet uitkijken waar je loopt!

Eva: Jij liet me struikelen.

Tim: Vrouwen, niets mee aan te vangen, zo onhandig.

Bram komt naar Eva en helpt haar het hout te dragen.

Eva: Bedankt.

Bram: Dat is maar een kleine moeite, Eva was jouw naam zeker hè?

Eva: Ja, de jouwe was toch Bram hè?

Bram: Inderdaad.

Ze leggen het hout op de kampvuurplaats.

Eva: Jij en Tim kennen elkaar precies al langer.

Bram: Ja, hij zit samen met Wouter bij Pieter en mij op school.

Eva: Leuk.

Bram: Ja, echt geweldig.

Even verderop zijn Tim en Wouter ruzie aan het maken.

Tim: Als jij nu eens mee hout zou komen sprokkelen, in plaats van hier te niksen.

Wouter: Ik heb dus wel heel onze tent al ineen gestoken hè.

Tim: Dat is een twee-seconden-tent, hoe lang kan het duren om die in elkaar te steken.

Wouter: Een minuutje of vijf.

De twee gaan het bos in om meer hout te sprokkelen.

Bram: Is het de eerste keer dat je meegaat op kamp?

Eva: Neen, ik zat vroeger bij de scouts, maar dat was nu eens echt niets voor mij.

Bram: Waarom heb je dan gekozen voor dit kamp?

Eva: Het leek me wel leuk om nieuwe mensen te leren kennen, en alleen al het idee om naar een onbekende locatie te gaan vond ik al spannend.

Bram: Ja inderdaad, ik heb geen idee waar we ergens zouden kunnen zijn.

Eva: In ieder geval niet dicht bij huis. We hebben minstens twee uur gereden met die blinddoek op ons hoofd.

Bram: Het scheelde niet veel of ik moest overgeven.

Eva: Gezellig.

Ondertussen komt Kathy bij het tweetal zitten.

Kathy: Al gedaan met werken?

Bram: We zijn eventjes kennis aan het maken.

Kathy: Leuk, ik ben Kathy.

Bram: Ja, ik hoorde het daarstraks. Ik ben Bram.

Kathy: Brammyboy, hoe zou ik die naam kunnen vergeten.

Bram: Vanwaar kennen jullie elkaar eigenlijk?

Kathy: Wij kennen elkaar al lang.

Eva: Veel te lang.

Kathy: Zal het gaan ja?

Bram: Dus eigenlijk kent iedereen hier wel iemand.

Eva: Ik denk dat Benjamin de enige is die hier niemand kent.

Bram: Maar die kan zijn plan wel trekken vermoed ik.

Kathy: Ja, hij ziet er alleszins avontuurlijk genoeg uit.

Bram: Ik ben benieuwd aan welk avontuur we ons kunnen verwachten deze week.

Pieter is ondertussen aangekomen met een stapel hout.

Pieter: Ik denk dat we waarschijnlijk allerlei domme spelletjes gaan spelen. Voor het echte avontuur zullen we zelf moeten zorgen vrees ik.

Kathy: Hoor hem, Indiana Jones in miniversie.

Pieter: Ik had eerder gedacht aan de zoon van James Bond.

Eva: Of Pieter Pan.

Pieter: Ook goed, maar dan ben jij wel Tinkerbell.

In tussentijd is het donker geworden en is iedereen bij het kampvuur komen zitten. Koen, die een laatste stapel hout bij heeft steekt het kampvuur aan.

Kaat: Goed, wie wil er een liedje zingen?

Pieter: Een liedje? We zijn hier niet bij de Chiro hè.

Koen: Is er een probleem meneer Biesemans?

Pieter: Neen hoor.

Koen: Nu we hier toch allemaal samen zijn wil ik van de gelegenheid gebruik maken om nog een paar afspraken te maken.

Pieter: Misschien kan je die afspraken al zingend maken?

Koen: Ik denk dat je maar beter goed luistert, daarna mag je de karaoke held uithangen zoveel je maar wil.

Pieter: Oké baas.

Koen: Jullie zullen al gemerkt hebben dat er op deze kampplaats een zwarte tent staat, deze is niet van ons.

Benjamin: Van wie dan wel?

Koen: Dat weet niemand.

Kathy: Kampeert er dan niemand in die tent?

- Koen: Ik heb er nog nooit iemand gezien.
- Tim: Waarom breken we die tent dan niet gewoon af?
- Kaat: Geen denken aan!
- Koen: Ik raad jullie sterk aan om uit de buurt van die tent te blijven, en zeker niet naar binnen te gaan.
- Wouter: Waarom niet?
- Koen: Een aantal jaar geleden waren we hier ook op kamp, en toen zijn er een aantal nieuwsgierige kinderen toch in de tent gaan kijken. Sindsdien heeft niemand nog iets van hen gehoord. Maar 's nachts als je goed luistert kan je hun stemmen nog horen in de wind. En fluisteren ze "breng ons thuis".
- Tim: Hoe dom denken jullie dat wij zijn? Je kan ons echt niet meer bang maken met zo'n stomme griezelverhalen.
- Kaat: Ik zou het risico niet nemen, blijf uit de buurt van die tent. Anders staan wij niet in voor de gevolgen.

Op dit moment barst er een onweer los en gaat iedereen schuilen in zijn tent. Bram gaat samen met Pieter in een tent, de twee meisjes delen een tent, Wouter en Tim kruipen in hun tent en Benjamin gaat alleen in een tent liggen. Als iedereen in zijn tent ligt dooft het licht. Bram en Pieter steken hun zaklampen aan en door de gaasdoek van de tent kunnen we de twee jongens zien zitten.

- Pieter: Dat begint hier al goed, de eerste avond en al een knaller van een onweer.
- Bram: Ja, de spanning zit er al goed in.
- Pieter: Ik hoop maar dat de bliksem niet inslaat op één van die bomen hier.
- Bram: Denk je dat het waar is?
- Pieter: Hoe bedoel je?
- Bram: De zwarte tent, denk je dat er echt kinderen zijn verdwenen?
- Pieter: Neen, dat was maar een verhaal.
- Bram: Maar waarom mogen we er dan niet naar binnen?
- Pieter: Ze willen ons gewoon bang maken.
- Bram: Denk je dat echt?
- Pieter: Ik ben er zeker van. Om het te bewijzen ga ik straks, als iedereen slaapt, naar de zwarte tent.
- Bram: Neen, dat doe je niet!

De jongens doven hun zaklampen en in de meisjestent gaat het licht aan. Kathy is nog klaarwakker terwijl Eva in haar dagboek schrijft.

Kathy: Hoe vind je hem?

Eva: Wat bedoel je?

Kathy: De eerste kampdag, hoe vind je hem?

Eva: Leuk.

Kathy: Gewoon leuk?

Eva: Hij heeft ook wel iets schattig.

Kathy: Schattig? Volgens mij ben jij niet over het kamp bezig.

Eva: Het kamp?

Kathy: Goedemorgen Eva! Vertel, wie is het.

Eva: Over wie heb je het?

Kathy: Dat moet jij zeggen. Hij is leuk, hij heeft iets schattig. Je hebt het over Pieter?

Eva: Neen niet Pieter.

Kathy: Bram? Jij vindt Bram wel leuk?

Eva: Neen.

Kathy: Jawel! Ik zie het aan je ogen.

Eva: Ik weet het niet, hij is wel tof.

Kathy: Last van vlindertjes?

Eva: Misschien, mag dat dan niet.

Kathy: Natuurlijk wel. Ga je iets proberen?

Eva: Proberen?

Kathy: Gewoon, een gesprek, oogcontact, zoenen?

Eva: Ik ken hem nog maar amper.

Kathy: Daar moeten we dan dringend verandering in brengen.

Eva: Slaapwel Kathy.

Kathy: Flauwe!

Het licht in de meisjestent dooft en Pieter steekt zijn zaklamp terug aan.

Pieter: Ik ga naar de zwarte tent.

Bram: Neen, Pieter, dat doe je niet.

Pieter: Vertrouw me, ik zal bewijzen dat er niets aan de hand is met die zwarte tent.

Pieter sluipt uit zijn tent en gaat naar de zwarte tent. Vlak voordat Pieter de tent in kan gaan verschijnen de twee leiders van achter de tent.

Koen: En waar denken we dat we naar toe gaan?

Pieter: Ik weet niet waar jullie naar toe gaan, maar ik was op zoek naar een boom om tegen te plassen.

Koen: Bomen vind je ook aan de andere kant.

Pieter: Ik heb het begrepen, nog een prettige nacht.

Pieter gaat terug naar zijn tent.

Koen: Moest jij niet dringend plassen?

Pieter: Het is al over. (gaat terug in zijn tent.)

Koen: We zijn nog geen dag ver en er is al iemand die hier wil komen rondneuzen.

Kaat: Die jongen is veel te nieuwsgierig.

Koen: Wat weten we van hem?

Kaat: Niet veel, zijn naam is Pieter Biesemans. Hij heeft zich op het laatste moment nog ingeschreven.

Koen: We moeten die jongen extra in de gaten houden.

Black Out.

Scène 2

De volgende ochtend is het onweer gaan liggen. Langzaam komen alle kinderen uit hun tent. Enkel de leiders en Kathy zijn nog nergens te bespeuren.

Tim: Ik heb geen oog dichtgedaan.

Wouter: Kon je niet slapen door die griezelverhalen gisteren?

Tim: Zwijg Dockx, Ik kon niet slapen omdat jij een hele nacht hebt liggen snurken.

Bram: (tegen Pieter) Hoe is jouw avontuur vannacht afgelopen?

Pieter: Veel avontuur was er niet te beleven. Toen ik bij die tent aankwam werd ik tegengehouden door de leiders.

Bram: Waren die dan niet aan het schuilen voor het onweer?

Pieter: Dat zou ik ook gedacht hebben, maar blijkbaar houden ze die tent erg goed in de gaten.

Eva komt bij de jongens staan.

Eva: Goedemorgen.

Bram: Hallo, goed geslapen?

Eva: Dat wel, maar niet veel want Kathy bleef maar praten.

Pieter: Interessante gesprekken blijkbaar, waarover ging het?

Tim: Zeg, waar moeten wij ergens zijn voor ons ontbijt.

Wouter: Dat zullen we aan de leiders moeten vragen denk ik.

Tim: Slim Dockx, en weet jij toevallig ook waar die leiders zijn?

Pieter: Die zullen zich misschien verslapen hebben.

Tim: Ik denk niet dat ik u iets heb gevraagd Biesemans.

Benjamin: Ik zal eens gaan kijken in hun tent.

Tim: Zie dat ze niet te hard schrikken, met zo een aap aan hun tent.

Benjamin: Pas op voor die boom!

Tim: Waarom?

Benjamin: Het wordt wat afgezaagd.

Wouter: Anders moet jij voor een lekker ontbijtje zorgen, hè Lackermans.

Tim geeft Wouter een Boks.

Wouter: Auw, dat was maar voor te lachen hè.

Benjamin: Hun tent is leeg.

Pieter: Wat! En waar zijn die dan naartoe?

Tim: Als we dat eens wisten hè Pieterke.

Pieter: Kathy is er ook niet.

Eva: Neen die ligt nog in onze tent, ze voelde zich niet zo goed.

Bram: Maar, die kunnen toch niet weg zijn.

Tim: Wat scheelt er Bram, ben je bang?

Bram: Ik ben helemaal niet bang.

Tim: Papa Pieter, ik denk dat je een propere pampers moet aandoen bij baby Bram.

Pieter: Als ik er één bij jou moet aandoen ga je toch moeten helpen hoor Tim. Een kwestie van uw gezicht en uw achterste van elkaar te kunnen onderscheiden.

Wouter moet hier om lachen maar krijgt meteen een boks van Tim.

Pieter: Maar als de leiders er niet zijn kunnen we een kijkje gaan nemen in de zwarte tent.

Tim: Jij gaat juist nergens heen, aangezien er geen leiders zijn moet iemand de leiding op zich nemen.

Pieter: En wie zou jij dan als leider kiezen?

Tim: Mezelf natuurlijk.

Pieter: Goed, en waar moeten we ons eten halen leider?

Tim weet hier geen antwoord op.

Pieter: Dat dacht ik al.

Benjamin: Ik stel voor dat jullie allemaal eens kijken of er nog iets eetbaars in jullie rugzakken zit. Ik neem aan dat de meesten wel een hele voorraad snoep bijhebben.

De kinderen gaan in hun tenten en komen terug met een hele lading snoep en frisdrank.

Benjamin: Dat is al niet slecht, maar we zullen toch nog een grotere voorraad moeten aanleggen.

Pieter: Wat stel je voor?

Benjamin: Ik denk dat het beste is, dat we met zijn allen het bos ingaan op zoek naar voedsel, met een beetje geluk komen we in de bewoonde wereld terecht.

Eva: En wat als we verdwalen?

Benjamin: Ik heb een kompas bij. Ik zorg ervoor dat we heelhuids terug komen.

Eva: En wat doen we met Kathy?

Benjamin: Wil er iemand hier blijven, dan zit zij hier niet alleen.

Bram: Ik zal wel blijven.

Benjamin: Dat is dan geregeld, neem allemaal iets om te eten uit de voorraad. En dan kunnen we vertrekken.

De kinderen nemen een kleine voorraad snoep en drank mee en gaan af. Wouter en Tim blijven echter even staan totdat de groep uit het zicht is verdwenen.

Wouter: Achzo, onze grote meneer Bram gaat op Kathy letten.

Tim: Je gaat uw handen toch kunnen thuishouden Brambo?

Wouter: Misschien moeten we onze voorzorgen maar nemen. (neemt een stukje touw van de grond en bindt de handen van Bram hiermee vast.)

Tim: En vergeet je gezicht niet te wassen, meisjes vallen niet op ongewassen mannen. (Doet een flesje water open en gooit een deel in het gezicht van Bram.)

Pieter komt terug opgelopen en komt tussenbeide.

Pieter: Je laat Bram met rust of anders...

Tim: Of anders wat?

Pieter: Anders zou het wel eens kunnen dat je morgen wakker wordt, in de zwarte tent.

Tim: Denk je nu echt dat wij bang zijn van die tent?

Tim en Wouter maken zich toch uit de voeten, maar voor ze afgaan doet Wouter of hij struikelt over de tent van Bram en Pieter, waardoor deze ineenzakt.

Wouter: Oei sorry.

Pieter: Het is niets, ik had van u niet veel anders verwacht. (Tegen Bram.) Je moet echt eens meer voor jezelf opkomen.

Pieter maakt de handen van Bram los en gaat af. Bram gaat naar zijn tent om deze te herstellen, op dit moment komt Kathy uit haar tent gekropen.

Kathy: Hallo.

Bram: Ook een goedmorgen, voel je je al wat beter?

- Kathy: Het gaat wel, ik had gewoon wat extra slaap nodig.
- Bram: Dat zal wel na jullie nachtelijke gesprekken.
- Kathy: Wat weet jij van onze gesprekken?
- Bram: Niets speciaals, gewoon dat jullie nog wat gepraat hebben. Eva vertelde het.
- Kathy: Heeft ze ook gezegd waarover het ging?
- Bram: Neen, waarover?
- Kathy: Niets bijzonders, waar is iedereen eigenlijk?
- Bram: Ze zijn het bos in gegaan op zoek naar eten.
- Kathy: Is dat één van de opdrachten?
- Bram: Was dat maar waar, de leiders zijn spoorloos verdwenen.
- Kathy: Verdwenen? Maar dan staan wij er alleen voor.
- Bram: Ik vrees van wel.
- Kathy: En waarom ben jij dan niet mee met de groep?
- Bram: Iemand moest jou gezelschap houden.
- Kathy: En jij hebt je opgeofferd, hoe lief.
- Bram: Eigenlijk had ik niet veel zin in die boswandeling.
- Kathy: Waarom niet?
- Bram: Ik heb het niet zo voor onbekende bossen.
- Kathy: Ik eerlijk gezegd ook niet.
- Bram: Soms wou ik dat ik iets stoerder was.
- Kathy: Je moet gewoon jezelf blijven, en daarbij een jongen die durft toegeven dat hij bang is, is ook stoer.
- Bram: Vind je dat?
- Kathy: Er zijn meisjes die daar wel op vallen.
- Bram: Die ben ik dan toch nog niet tegengekomen.
- Kathy: Wie zegt dat? Je moet niet zoveel aan jezelf twijfelen.

Er weerklinkt een vreemd geluid uit de bossen.

- Bram: Wat was dat?

Kathy: Geen idee, het kwam uit het bos.

Bram: We kunnen maar beter in onze tent kruipen.

Kathy: Mag ik bij jou in de tent?

Bram: Ja natuurlijk.

Kathy: Zie ons, twee bangeriken bij elkaar.

Als de kinderen in hun tent zitten komen de twee leiders tevoorschijn.

Koen: Het is hier stil.

Kaat: Denk je dat er iemand is?

Koen: Geen idee, maar we kunnen beter voortmaken.

Koen neemt zijn rugzak en haalt hieruit een brief. Hij geeft de rugzak aan Kaat en legt de brief in de tent van Benjamin.

Kaat: Denk je dat het zal werken?

Koen: We zullen moeten afwachten.

Koen gaat naar binnen in de zwarte tent en neemt een grote zwarte zak mee naar binnen.

Koen: Kaat, kom eens helpen!

Kaat laat de rugzak voor de ingang van de tent staan en gaat naar binnen. Even Later komt Bram uit zijn tent.

Bram: Ik denk dat de kust veilig is.

Kathy: Ben je zeker?

Koen moet plots hoesten.

Bram: Wacht ik hoor een geluid in de zwarte tent.

Bram ziet de rugzak staan en neemt deze mee in zijn tent. Niet veel later komen de twee leiders terug uit de zwarte tent. Kaat merkt meteen dat de rugzak weg is.

Kaat: De rugzak is verdwenen.

Koen: Waar heb je hem gelegd?

Kaat: Hier, vlak voor de tent.

Koen: We hebben nu geen tijd om hem te zoeken.

Kaat: Maar als die kinderen hem vinden is alles voor niets geweest.

Koen: Als we nu betrapt worden mislukt ons plan zeker.

De twee leiders gaan af. Even later komen Bram en Kathy uit hun tent.

Bram: Het is terug stil.

Kathy: Wie waren dat?

Bram: Geen idee, maar misschien vinden we een aanwijzing in die rugzak.

Kathy: Dat jij die rugzak hebt durven nemen. En dan zeg jij dat je niet avontuurlijk bent aangelegd.

Bram: Ik dacht er niet bij na.

Kathy: Misschien moet je dan wat minder nadenken?

Bram: Ik zal er eens over nadenken.

Kathy: Grapjas.

Bram probeert de rugzak te openen.

Bram: Er hangt een slot op die rugzak.

Kathy: Kan je het open krijgen?

Bram: Waarschijnlijk wel, maar dat zal even kunnen duren, het is een cijferslot.

Kathy: Zullen we samen proberen de code te kraken, er valt hier voor de rest toch niets te beleven.

Bram: Ja goed, en straks kunnen de anderen dan overnemen.

Kathy: Neen, ik zou er niets van vertellen tegen de anderen.

Bram: Waarom?

Kathy: Hoe minder mensen hier iets vanaf weten hoe beter, dit is ons geheimpje.

Bram: Zullen we dan maar terug in de tent gaan?

Kathy: Je vindt het daar blijkbaar wel gezellig hè.

Bram: Ik bedoelde eigenlijk dat, als de anderen hier toekomen ze die rugzak dan niet kunnen zien.

Kathy: Op die manier.

Fade out.

Scène 3

Na een aantal uren komen de andere kinderen terug aan op de kampplaats.

Tim: Geweldig, we hebben een hele dag rondgelopen en wat hebben we gevonden? Niets.

Benjamin: We hebben in ieder geval iets ondernomen, morgen zullen we de andere kant van het domein uitkammen, misschien hebben we dan meer geluk.

Tim: Geluk? Denk je dat het daaraan ligt? Ik denk dat, als we een betere leider hadden gehad, we al massa's eten hadden gevonden.

Kathy en Bram komen uit hun tent.

Wouter: Wat gaan we nu krijgen? Was het leuk in de tent Brammeke? (tegen Kathy) Het spijt me dat we je met die sukkel hebben opgescheept.

Kathy: Ik vond het anders best gezellig.

Wouter: Gezellig? Je zou eens een dagje met mij moeten optrekken, dan zou je pas weten wat gezellig is.

Kathy: Is dat zo?

Pieter is bij Bram komen staan.

Pieter: Waarom reageer je nu niet gewoon?

Bram: Ik weet het niet.

Pieter: Wouter is een idioot, daar moet je toch geen schrik van hebben.

Bram: Als ik iets terug zou zeggen gaat hij mij nog harder pesten.

Pieter: Je moet gewoon één keer iets terug doen, dan is dat gedoe direct voorbij.

Bram: Ik wil helemaal niets terug doen, ik moet toch niet even gemeen worden als hij.

Pieter: Het is er aan te horen dat je de zoon bent van een politieman.

Bram: Hoe bedoel je?

Pieter: (doet de vader van Bram na) Zij zijn de criminelen. Je mag je niet door hen op het slechte pad laten brengen.

Bram: Jij hebt gemakkelijk praten, bij jou is er niemand die zegt wat je wel of niet mag doen.

Pieter: Ik moet al een tijd voor mezelf zorgen, dat is waar. Maar ik heb er ook niet voor gekozen dat mijn vader, toen mijn moeder stierf meer aandacht had voor het café dan voor zijn zoon.

- Bram: Het spijt me, zo heb ik dat niet bedoeld.
- Pieter: Soms zou ik ook willen dat mijn vader me eens een keer zou zeggen dat ik iets niet mag. Maar je moet ook af en toe tegen je ouders in durven gaan, ze hebben niet altijd gelijk.
- Bram: Wat wil je dan dat ik doe.
- Pieter: Het wordt tijd dat jij meer lef krijgt. En ik ga daar voor zorgen.
- Bram: Wat ben je van plan?
- Pieter: Even geduld Bram, vannacht zal alles duidelijk worden.
- Tim: Ik heb honger!
- Wouter: Waarom eet je dan niets?
- Tim: Een goede vraag Dockx, oh ja, omdat we door leider Aap nog steeds geen eten hebben.
- Benjamin: Ik stel voor dat we voor één keer het snoep gebruiken als avondeten.
- Tim: Wat een goede beslissing, wat zouden we toch moeten doen zonder jou?
- Eva: (tegen Kathy) Ben je uitgeslagen?
- Kathy: Zolang ben ik echt niet blijven liggen. Jullie tocht is blijkbaar voor niets geweest?
- Eva: Neen inderdaad, toen we eindelijk uit dit bos waren geraakt kwamen we in een verlaten dorpje terecht. Het enige dat daar te zien was, was een boerderij.
- Kathy: Maar daar zullen ze toch wel eten hebben gehad. Jij had toch perfect een paar koeien kunnen melken, of een kip slachten.
- Eva: Grapjas, toen we op dat erf gingen zoeken naar iemand kwamen er twee grote honden op ons afgelopen.
- Kathy: En toen?
- Eva: Toen hebben we het op een lopen gezet, het scheelde niet veel of één van die honden had Tim gebeten.
- Kathy: Dat was zo erg toch niet geweest.
- Eva: Haha, ja inderdaad. Maar vertel eens, wat heb jij allemaal uitgespookt met Bram vandaag?
- Kathy: Niets speciaals. Maar ik heb hem wel duidelijk gemaakt dat er meisjes zijn die op hem vallen.
- Eva: Jij hebt hem zitten versieren?

- Kathy: Maar neen, ik heb enkel eens gepolst voor jou.
- Eva: Voor mij? Dat zal wel.
- Kathy: Bram is een leuke jongen, maar ik ga hem heus niet van jou afpakken.
- Eva: Van mij afpakken? Hij is helemaal niet van mij.
- Kathy: Wat niet is kan nog komen. Als je wil help ik je wel een handje?
- Eva: Laat dat maar zo. Wat waren jullie trouwens aan het uitsteken in Bram zijn tent?
- Kathy: Niets.
- Eva: Niets? Dat zal wel.
- Kathy: Kan je een geheim bewaren?
- Eva: Je kent me toch.
- Kathy: Vanmiddag was er in het bos een vreemd geluid te horen.
- Eva: Een vreemd geluid?
- Kathy: Ja, heel griezelig eigenlijk. Ik ben toen samen met Bram in zijn tent gekropen. Na een tijdje, toen Bram ging kijken of de kust veilig was, heeft hij een rugzak gevonden.
- Eva: Een rugzak?
- Kathy: Ja, er lag een rugzak bij de zwarte tent, en Bram heeft hem toen mee in onze tent genomen.
- Eva: En wat zat erin?
- Kathy: Geen idee er hing een cijferslot aan. We zijn aan het proberen de code te kraken.
- Eva: Ik ben benieuwd wat we daarin gaan vinden.
- Kathy: Ik ook, maar dit blijft tussen ons hè?
- Eva: Ja, natuurlijk.
- Benjamin: Ik stel voor dat iedereen in zijn tent kruipt, want morgen belooft weer een zware dag te worden.
- Wouter: En als King Kong zegt dat we moeten gaan slapen kunnen we beter luisteren.
- De kinderen kruipen in hun tent, Kathy houdt Bram net op tijd tegen.*
- Kathy: Wat gaan we nu doen met die rugzak?
- Bram: Ik zal vannacht proberen de code te kraken.
- Kathy: Goed, slaapwel!

Bram: Oké slaapwel.

Kathy en Bram kruipen ook in hun tent. Het licht op het podium dooft.

Pieter: (Steekt zijn zaklamp aan)Waar ging dat over?

Bram: Dat is iets tussen ons.

Pieter: Jij hebt toch geen geheimen voor mij hè Bram?

Bram: Neen natuurlijk niet.

Pieter: Er is dus ook niets tussen jou en Kathy?

Bram: Neen, toch niet dat ik weet.

Pieter: Je zou het wel willen?

Bram: Ze is lief.

Pieter: Alleen lief?

Bram: Ook knap, maar ik kan haar toch niet krijgen.

Pieter: Wie zegt dat, je ziet toch zo dat zij stapelgek is op jou.

Bram: Jij bent stapelgek.

Pieter: Als je wil kan ik je wel helpen.

Bram: Ik heb je hulp niet nodig, slaapwel. (dooft zijn zaklamp)

Pieter: En vergeet niet, straks heb ik nog een verrassing voor jou.

Bram: Wat gaan we dan doen?

Pieter: We gaan samen kamperen in de zwarte tent. (Dooft zijn zaklamp.)

Na een tijdje komt Benjamin uit zijn tent gekropen, hij heeft de brief vast die de leiders in zijn tent hebben gelegd. Hij sluipt naar de zwarte tent en gaat naar binnen. Even later komen ook Bram en Pieter uit hun tent.

Pieter: Kom mee!

Bram: Wat als er iets gebeurt?

Pieter: Er kan niets gebeuren, het is gewoon een domme zwarte tent.

Bram: En wat als het verhaal nu wel eens waar is?

Pieter: Bram, echt waar, sprookjes bestaan niet.

Bram: Goed maar ik ga na jou.

Pieter merkt dat de zwarte tent open staat en er licht brandt. Hij deinst achteruit.

Pieter: Stil Bram, er brand licht in de tent.

Bram: Ik dacht dat jij niet bang was?

Pieter: Ik ben ook niet bang. Maar we kunnen beter terug in onze eigen tent gaan liggen.

Bram: Dat lijkt me ook het beste.

Pieter: Maar volgende nacht gaan we terug, wees maar zeker.

Bram: Er is nog iets dat je moet weten, maar je moet beloven dat dit tussen ons blijft.

Pieter: Je kent me toch.

Bram: Juist daarom, ik heb vanmiddag een vreemde rugzak gevonden aan de zwarte tent.

Pieter: Wat zat erin?

Bram: Geen idee, er zit een cijferslot op.

Pieter: Waarop wacht je dan?

Bram: Ik heb al een aantal combinaties geprobeerd, maar in het ergste geval zijn we nog wel even bezig.

Pieter: Ga jij maar slapen, ik zal ondertussen de code wel kraken.

De jongens gaan terug in hun tent. Even later komt Benjamin terug uit de zwarte tent met een voorraad voedsel. Als hij deze heeft neergezet schijnen er plots vanuit het bos twee zaklampen op zijn gezicht.

Benjamin: Jullie!

Black out.

Scène 4

De volgende ochtend komen Pieter en Bram uit de tent.

Bram: Goedemorgen.

Pieter: Ook een goedemorgen, ik ben kapot, ik heb nog uren lang geprobeerd die code te kraken.

Bram: En?

Pieter: Ik zit ongeveer in de helft, maar er zijn 10000 mogelijke combinaties.

Bram: Zal ik straks verder zoeken?

Pieter: Ja, dat is goed, dan kan ik wat slaap inhalen.

De meisjes komen uit hun tent gekropen.

Kathy: Hallo.

Bram: Hey Kathy.

Pieter: Miauwkes.

Bram geeft Pieter een duw.

Eva: Hoe ver staan jullie met de rugzak?

Bram: Jij weet er dus ook al van?

Kathy: Ja, ik dacht dat we Eva wel kunnen vertrouwen.

Bram: Ik dacht hetzelfde van Pieter.

Kathy: Dus eigenlijk weet bijna iedereen er al van?

Bram: Zolang Tim en Wouter er maar niet achter komen.

Eva: Zullen wij anders vannacht verder proberen de code te kraken?

Pieter: Goed idee, want ik heb nog een afspraak met Bram dan.

Eva: Wat zijn jullie van plan.

Bram: Niets bijzonders, het is trouwens niet eens zeker dat het doorgaat.

Eva: We zullen de rugzak al in onze tent leggen.

Bram: Ja, goed.

Bram haalt de rugzak en geeft deze aan Eva. Eva legt deze in de tent. Tezelfdertijd komen Wouter en Tim uit hun tent. Als Eva terug uit haar tent komt schrikt ze.

Wouter: Iemand heeft duidelijk een slecht geweten.

Tim: Wat proberen jullie verborgen te houden?

Eva: Helemaal niets.

Tim: Waarom schrok je dan zo?

Kathy: Heb je ooit al eens in een spiegel gekeken, dan zou je dat wel begrijpen.

Tim: Grappig, héél grappig. (Gaat naar Bram) Wel Brammyboy, ga je nog vertellen wat jullie hier allemaal aan het uitspoken waren?

Pieter: Laat hem met rust Lackermans.

Wouter: Gaan we moeilijk doen Biesemans? Ik kan anders ook heel moeilijk doen.

Kathy: Genoeg! Wij hebben helemaal niets te verbergen. En daarbij, jullie hebben hier de leiding niet.

Tim: Jullie ook niet, en jij al zeker niet.

Bram: Over een leider gesproken, waar is Benjamin eigenlijk?

Tim: Dat, een leider? Laat me niet lachen. Kom Dockx, ga eens kijken in de apentent waar onze "leider" is.

Wouter gaat naar de tent.

Wouter: Zijn tent is leeg!

Tim: (op het deuntje van tien kleine visjes) Toen waren ze nog met zes...

Bram: (fluisterend tegen Pieter) Zou het Benjamin geweest zijn, vannacht in de zwarte tent?

Pieter: Misschien, maar dat wil nog niet zeggen dat die tent er iets mee te maken heeft.

Tim: Ik denk dat we een nieuwe leider zullen moeten kiezen, en aangezien ik het meest geschikt ben...

Pieter: Niet zo snel Lackermans, ik ben zelf veel beter als leider.

Tim: Dat geloof je toch zelf niet. Dockx, wat denk jij ervan?

Wouter: Pieter als leider? Laat me niet lachen.

Kathy: Ik denk dat we moeten stemmen.

Tim: Stemmen? Belachelijk!

Pieter: Jij weet gewoon dat er niemand op jou zou stemmen.

Wouter: Ik wel!

Pieter: Iedereen buiten uw schoothondje.

Tim: Goed, laat Pieter dan maar leidertje spelen. Ik ben benieuwd hoe lang hij het zal volhouden.

Bram: Is het jullie al opgevallen dat er van alles voor de zwarte tent ligt?

Eva: Wat zou dat zijn?

Pieter: Ik zal eens gaan kijken.

Kathy: Neen Pieter!

Eva: Je weet dat we uit de buurt van die zwarte tent moeten blijven.

Pieter: En toch ga ik kijken, dat is dan mijn eerste beslissing als nieuwe leider.

Pieter gaat naar de tent en merkt dat er in de zakken allemaal voedingswaren en drank zit.

Pieter: Ik denk dat we de komende dagen geen honger meer gaan hebben.

Tim: (uitdagend) Eten uit de zwarte tent, denk je dat dat verstandig is?

Pieter: Wat zou er nu mis mee kunnen zijn, eten is eten.

Het vreemde geluid klinkt weer.

Pieter: Wat is dat?

Bram: Dat geluid was er gisteren ook al, ik vertrouw het niet.

Pieter: We kunnen beter in onze tent gaan.

Kathy: En Benjamin, die moet daar ergens zijn!

Eva: Daar kunnen we nu niet aan denken Kathy, wie weet waar dat geluid vandaan komt.

De kinderen vluchten in paniek in hun tenten.

Fade Out

's Avonds als alle gevaar geweken is, komen de twee jongens uit hun tent gekropen.

Bram: Zou het veilig zijn?

Pieter: We zitten nu al uren in onze tent, ik denk dat het gevaar wel geweken is.

Bram: Denk je dat het geluid iets met de zwarte tent te maken heeft?

Pieter: Wat zou dat er nu mee te maken kunnen hebben?

Bram: De leiders hebben gezegd dat die verdwenen kinderen hier nog steeds rondspoken. Zou het kunnen dat...

Pieter: Luister Bram, ik weet niet waar dat geluid vandaan komt, maar ik geloof niet in spoken.

De twee meisjes komen uit hun tent gekropen.

Kathy: Eindelijk, ik had het geen uur langer volgehouden in die tent.

Eva: Had je dan liever oog in oog gestaan met...

Kathy: Met wat?

Eva: Ik weet het niet, maar dat geluid moet toch ergens vandaan komen.

Kathy: Er zal wel een logische verklaring voor zijn, maar ondertussen moeten we wel voorzichtig zijn.

Bram: Ik zou niet willen dat er nog iemand verdwijnt.

Pieter: Hoever staan jullie met de rugzak?

Eva: We hebben bijna alle combinaties gehad, maar nog steeds geen juiste.

Kathy: Ik heb er eerlijk gezegd honger van gekregen.

Pieter: Dan neem je toch gewoon iets uit onze voorraad.

Kathy gaat naar de zwarte tent maar merkt dat de voorraad verdwenen is.

Bram: Ik ben toch wel benieuwd wat we in die rugzak gaan vinden.

Eva: Misschien dat we dan eindelijk duidelijkheid gaan krijgen, over wat hier allemaal gebeurt.

Kathy: Pieter? Waar heb jij onze voorraad ergens gelegd?

Pieter: Die ligt nog gewoon aan de zwarte tent. Waarom?

Kathy: Omdat al ons eten verdwenen is.

Bram: Hoezo alles verdwenen?

Kathy: Alle zakken zijn weg.

Eva: Dan moet iemand ze weggehaald hebben.

Pieter: Hoe kan dat nu.

Wouter en Tim komen tevoorschijn van achter de zwarte tent.

Tim: Omdat onze leider zijn werk niet goed heeft gedaan.

- Wouter: Wat heb je daarop te zeggen Biesemans?
- Pieter: Ik...
- Tim: Niets, dat dacht ik al. Als het van Pieter had afgehangen dan hadden we nu terug zonder voedsel gezeten.
- Wouter: Gelukkig heeft Tim het eten in veiligheid gebracht.
- Bram: En waar is het eten nu?
- Tim: Dat zijn uw zaken niet, sukkel.
- Pieter: Jij smerige...
- Wouter: Ik zou maar op uw woorden letten Biesemans.
- Tim: Inderdaad, want aangezien ik al het voedsel bij mij heb kunnen jullie maar beter doen wat ik zeg.
- Wouter: Anders geen boterhammeke, voor ons Brammeke.
- Pieter: Is dat uw manier om de baas te kunnen spelen?
- Wouter: Spelen?
- Tim: Ik ben de baas.
- Pieter: Denk maar niet dat ik ooit naar u zal luisteren.
- Tim: We zullen zien hoe lang je het volhoudt, zo zonder eten.
- Pieter: Ik heb uw eten niet nodig, ik ben er zeker van dat er in de zwarte tent nog genoeg voedsel ligt.
- Pieter loopt naar de zwarte tent maar wordt hardhandig tegengehouden door Wouter.*
- Wouter: Dat zou ik nu niet doen.
- Tim: Of ben je vergeten wat er met Benjamin is gebeurd?
- Pieter: Ik weet niet wat er met Benjamin is gebeurd, maar ik zal hem terugvinden.
- Pieter maakt aanstalten om het bos in te lopen.*
- Bram: Neen Pieter, niet doen.
- Kathy: Het is veel te gevaarlijk alleen daar in het bos.
- Pieter: Ik ben niet bang, alles is beter dan te moeten luisteren naar die etter.
- Tim: Ga maar Pieter, het was fijn u gekend te hebben.
- Eva: Pieter, blijf hier. Je kan ons niet alleen laten bij die rotzak.

Pieter: Goed. (tegen Tim) Denk maar niet dat ik ooit naar u zal luisteren.

Tim: Om zeker te zijn dat jullie niet stiekem nog een voorraad snoep in jullie tent hebben zal Dockx jullie tent doorzoeken.

Kathy: Niets van! Jij blijft uit onze tent uit!

Wouter: Gaan we moeilijk doen? In jullie situatie zou ik maar braaf zwijgen.

Wouter gaat op zoek in de tent van Bram en Pieter, even later komt hij naar buiten met een Nintendo DS en een zak snoep.

Wouter: Kijk eens aan, een zak snoep en een computerspelletje. (steekt wat snoep in zijn mond) Game Over!

Pieter: Rotzak!

Wouter: Beleefd blijven hè Biesemans. En nu ben ik eens benieuwd wat de dames te verbergen hebben.

Wouter doorzoekt de tent en komt naar buiten met een dagboek en de rugzak.

Wouter: Kijk eens aan een dagboek. (leest wat er op de kaft staat) Eigendom van Eva Jacobs.

Tim: Kom Dockx, lees eens een stukje voor.

Wouter: (leest op een meisjesachtige manier) "Liefste dagboek, vandaag was het de eerst dag op kamp. Ik was erg zenuwachtig om de nieuwe mensen op kamp te leren kennen, maar het was heel leuk. Ik heb ook een erg lieve jongen leren kennen, hij heet Bram."

Eva: Jij smeerlap! Geef dat hier.

Wouter: Niet zo snel, het gaat nog verder. "Ik denk dat ik stiekem verliefd op hem ben, maar ik weet niet hoe ik hem dit moet vertellen."

Tim: Het ziet er naar uit dat Eva haar Adam heeft gevonden. Nu ben ik wel erg benieuwd naar het vervolg.

Wouter: (leest verder) "Ook is er een jongen, Tim. Je merkt dat hij zelf veel problemen heeft maar hij probeert dit weg te steken door andere mensen te pesten. Ik hoop dat hij in de loop van het kamp minder zielig gaat doen."

Tim: Dat is wel genoeg. Dus je hoopt dat ik in de loop van het kamp minder zielig ga doen? (geeft Eva een duw zodat ze omvalt.) Vind je mij nu nog zielig!

Pieter: Nog veel zieliger zelfs!

Wouter: Weet je wat ik mij nu al een hele tijd afvraag Biesemans, wat zou er gebeuren als ik een Nintendo DS met volle kracht tegen een boom smijt?

Tim: Wat zit er in die rugzak Dockx?

Wouter: Geen idee, er zit een cijferslot op.

Tim: Prima, dan weet jij wat doen de komende uren. En je stopt niet voor je die code hebt gekraakt.

Wouter: Kunnen we niet afwisselen?

Tim: Ik ga mijn spullen verhuizen naar de leiderstent. En ondertussen zorg jij er voor dat niemand bij onze voedselvoorraad komt. Maar geef ze eerst iets te eten. Dan kunnen ze morgen klusjes voor mij opknappen.

Tim haalt uit zijn tent een slaapzak en een koffer en neemt deze mee naar de leiderstent, ondertussen haalt Wouter een brood en wat water uit de tent en deelt dit uit aan de andere kinderen, hij stopt echter bij Kathy.

Wouter: Jammer dat ik jouw dagboek niet heb kunnen vinden.

Kathy: Ik heb geen dagboek.

Wouter: Spijtig, maar weet je wat. Nu Tim naar de leiderstent is verhuisd heb ik een extra plaatsje naast mij, en dan kan je mij al jouw dagboekgeheimen vertellen.

Kathy: Ik denk er nog niet aan.

Wouter: Dan zal jij met een lege maag naar bed moeten. (neemt het stuk brood van Kathy en eet dit zelf op)

Het is ondertussen donker geworden.

Tim: En nu allemaal naar bed kinderen, want morgen wordt een zware dag. Neem dat maar van mij aan.

De kinderen kruipen in hun tenten, enkel Wouter blijft buiten zitten met de rugzak en probeert de code te kraken, even later valt ook hij in slaap. Als alles rustig is komt Kathy uit de tent gekropen en sluipt naar de zwarte tent.

Black Out

Later die nacht komt Eva uit haar tent gekropen.

Eva: Kathy? Waar ben jij?

Eva merkt dat de zwarte tent openstaat en maakt in paniek iedereen wakker.

Eva: Word wakker! Bram, Pieter!

Iedereen komt uit hun tenten en ook Wouter wordt wakker.

Tim: Wat heeft dat lawaai te betekenen?

Eva: Kathy is verdwenen.

Pieter: Lag die niet bij jou in de tent?

Eva: Ik denk dat ze op zoek was naar eten, en nu staat de zwarte tent open, en is ze weg!

Tim: Hoe komt dat jij niets hebt gezien Dockx, ik had jou toch gevraagd om de wacht te houden?

Wouter: Ik moet even in slaap gevallen zijn.

Tim: Hoever sta je met de rugzak?

Wouter: Ik heb alle codes van 1 tot 9999 geprobeerd, maar geen enkele werkt.

Tim neemt de rugzak uit de handen van Wouter, zet de code volledig op nul en kan het slot openen.

Tim: Idioot! Je bent vergeten de 4 nullen te gebruiken.

Eva: Wat zit er in de rugzak?

Tim: Een lijst met namen.

Eva: (neemt de lijst uit de handen van Tim) Benjamin Apers, Kathy Beeckmans.

Tim: Dat is de volgorde waarin ze verdwenen zijn, wie is de volgende op de lijst?

Eva: Bram Cuppens.

Tim: Dat wil zeggen dat jij de volgende bent Bram.

Wouter: Toen waren ze nog met vier!

Black Out

Pauze

Scène 5

Bij aanvang van de scène leest Eva in haar dagboek terwijl Bram en Pieter een grote boomstam naar de zwarte tent slepen. Rond de tent is een omheining gebouwd van stammen en afvalmateriaal. Nadat de twee jongens de stam hebben neergelegd komt Pieter bij Eva zitten, Bram gaat naar zijn tent.

Eva: (bladert naar voor in haar dagboek) Ik weet nog toen ik Kathy heb leren kennen, ze was met haar ouders verhuisd uit de stad. Ik zie het nog voor mij een stadsmeisje dat plotseling tussen de boeren kwam wonen.

Pieter: Hoe oud waren jullie toen?

Eva: Ik denk dat ik toen zes jaar was. We konden het eigenlijk vrij snel met elkaar vinden, op een dag heb ik haar een koe laten melken bij ons op de boerderij. Ze was er na veel proberen in geslaagd een emmer te vullen. Maar toen ze rechtstond stootte ze hem per ongeluk om. Mijn ouders konden er toen niet mee lachen, al hun melk om zeep. Soms zou ik de verhalen in mijn dagboek terug willen beleven, dan kon ik mijn fouten rechtzetten.

Pieter: Ik zou wel weten waar te beginnen.

Eva: Heb jij dan een dagboek?

Pieter: Ik had er een, maar ik heb hem weggegooid.

Eva: Waarom?

Pieter: Ik bleef maar terugkijken naar wat er allemaal is misgelopen. En uiteindelijk kan ik er toch niets aan veranderen.

Eva: Wat is er dan gebeurd?

Pieter: Op een dag was ik met mijn vader aan het wachten tot mijn moeder thuis zou komen van op zakenreis. We dachten eerst dat haar vliegtuig vertraging had opgelopen. Maar toen kregen we telefoon, het vliegtuig was neergestort. Mijn vader heeft het nooit kunnen verwerken. Hij is zijn verdriet beginnen verdrinken en had geen oog meer voor mij. Ik wou dat ik er voor kon zorgen dat mijn moeder nooit op dat vliegtuig was gestapt.

Bram komt uit de tent gekropen en heeft de lijst vast, hij begint deze te bestuderen.

Eva: Maar dat was jouw schuld niet.

Pieter: Dit is ook jouw schuld niet.

Eva: Jawel, als ik haar niet had overhaalt om mee te gaan op dit stomme kamp dan was ze er nu nog geweest.

Pieter: We vinden Kathy heus wel terug, en Benjamin ook.

Eva: Waar zijn wij toch in terechtgekomen.

Pieter: We vinden wel een oplossing, zolang we samenblijven kan ons niets gebeuren.

Pieter en Eva gaan bij Bram zitten.

Eva: Word je er iets wijzer uit?

Bram: Neen, het is gewoon een lijst met namen.

Pieter: Geloof je echt dat die lijst een volgorde met slachtoffers aangeeft?

Bram: Ik weet niet meer wat ik moet geloven, het enige dat ik weet, is dat ik de volgende ben.

Eva: Zat er naast die lijst nog iets in de rugzak?

Bram: Neen, voor de rest was hij leeg.

Pieter: Mag ik hem eens bekijken, misschien vinden we een verborgen aanwijzing.

Bram geeft de rugzak en Pieter begint deze te doorzoeken. Als hij niets vindt, schudt hij de rugzak uit en er valt een klein sleuteltje op de grond.

Eva: Wat is dat?

Bram: (Raapt de sleutel op) Een sleuteltje.

Pieter: Waar zou hij op passen?

Bram: Nog meer geheimzinnigheid.

Eva: Pas op, Wouter komt naar hier.

Wouter: Zijn jullie nu nog steeds met die lijst bezig?

Pieter: Moei je niet Dockx, moet jij de tent van Tim niet gaan bewaken?

Wouter: Ik ben niet naar hier gekomen om ruzie te maken, Tim is compleet gek geworden.

Eva: Geworden?

Wouter: Sinds Kathy verdwenen is, komt hij zijn tent niet meer uit. En als je nog maar over de zwarte tent begint, panikeert hij al.

Bram: Daarom moesten wij die domme omheining bouwen.

Wouter: Hij heeft schrik dat hij de volgende zal zijn die verdwijnt.

Eva: Toen Benjamin verdween, was hij toch ook niet bang.

Bram: En waarom zou hij schrik moeten hebben? Ik ben de volgende op de lijst.

Wouter: (kijkt of Tim in de buurt is) Luister, Tim mag nooit weten dat ik jullie dit verteld heb. Benjamin is niet echt verdwenen.

Pieter: Waar is hij dan?

Wouter: Wij hebben hem die nacht gevangen genomen en in een grot opgesloten hier iets verderop.

Eva: Waarom, wat heeft Benjamin jullie misdaan?

Wouter: Tim kon het niet verdragen dat Benjamin de leiding nam.

Eva: En jij heb hem gewoon geholpen.

Wouter: Wat moest ik anders doen?

Pieter: Je had misschien kunnen weigeren?

Wouter: Dan had Tim mij sowieso ook gepest.

Eva: Zwakkeling, door jou is Kathy nu spoorloos.

Wouter: Dat was niet mijn bedoeling.

Pieter: Je kan het misschien goedmaken.

Wouter: Hoe?

Pieter: Ga Benjamin halen, hij kan ons helpen om Kathy terug te vinden.

Wouter: Maar dan moet ik het bos in.

Bram: Nu is het niet het moment om flauw te doen.

Wouter: Goed, maar als ik binnen een kwartier niet terug ben, kom mij dan zoeken.

Wouter wil het bos ingaan, maar om dat moment komt Tim uit zijn tent en houdt Wouter tegen.

Tim: Waar ga jij naartoe?

Wouter: Ik ga Benjamin halen.

Tim: Niets van, jij blijft hier. Niemand gaat nog in het bos.

Pieter: Het is onze enige kans om Kathy terug te vinden.

Tim: Ga dan, als je zo nodig de held wil uithangen.

Wouter loopt het bos in. De rest van de kinderen kijken Tim aan.

Tim: Wat? Hadden jullie nu echt gedacht dat ik niet inzit met die verdwijningen.

Pieter: Ik ga de zwarte tent doorzoeken, misschien vinden we daar nog een aanwijzing. Wat denk je Bram, ga je mee?

Bram: Ben je gek? Ik ben de volgende op de lijst weet je nog.

Pieter: Die lijst is onzin, Benjamin is helemaal niet verdwenen in die tent. En stel dat die lijst toch een volgorde zou aangeven, dan ben ik veilig want jij bent de volgende.

Pieter gaat naar de tent maar Tim houdt hem tegen.

Tim: Jij gaat niet in die tent.

Pieter: Is dit nu wat er overblijft van leider Tim? Een zielig jongetje dat bang is van een tent?

Tim: Ik ben niet zielig.

Pieter: Waarom ga je dan niet mee? Samen op onderzoek.

Tim: Ga dan. Maar ik ga terug in mijn tent, ik heb nog werk.

Eva: Angsthaas!

Pieter gaat in de zwarte tent en Tim gaat terug in zijn eigen tent. Eva en Bram blijven alleen achter.

Eva: Toen waren we nog met twee?

Bram: Ja, met twee.

Eva: Ik hoop maar dat alles goed afloopt.

Bram: Dit is niet wat ik verwacht had van dit kamp.

Eva: Neen, ik had dit ook niet verwacht. Maar ik heb geen spijt.

Bram: Neen?

Eva: Zonder dit kamp had ik jou nooit leren kennen.

Bram: Ik zou ook niet weten wat ik zonder jullie zou moeten doen.

Eva: Ik hoop dat we Kathy snel terug vinden.

Bram: Als Benjamin zo dadelijk terug is, zullen we haar wel snel terug vinden.

Pieter komt terug uit de zwarte tent.

Pieter: Ik denk dat ik iets heb.

Bram: Wat dan?

Pieter: (geeft een brief aan Bram) Hier, zorg dat Wouter of Tim hem niet te zien krijgt. Wouter is misschien vriendelijker, maar ik vertrouw hem nog steeds niet.

Bram: (opent de brief.) Maar er zit gewoon een leeg papier in.

Eva: Wat zijn we er dan mee?

Pieter: (geheimzinnig) Iets zegt me dat die brief nog van pas gaat komen.

Eva: Was er voor de rest nog iets te zien?

Pieter: Neen, niets. Een gewone zwarte tent. Ik snap niet waar iedereen zich zo druk over maakt.

Wouter komt terug uit het bos.

Eva: Waar is Benjamin?

Wouter: Weg.

Pieter: Hoezo weg?

Wouter: Ik kwam aan bij de grot, maar hij was leeg. Benjamin is spoorloos verdwenen.

Pieter: Ik ga het bos in, ik zal Benjamin en Kathy terugvinden.

Bram: Neen Pieter!

Pieter: Bram, met bang zijn komen we nergens. Het wordt tijd om actie te ondernemen.

Bram: En wat als ook jij verdwijnt?

Pieter: Ik zal voorzichtig zijn, en daarbij, jij bent de volgende op de lijst, niet ik. Er kan mij niets gebeuren.

Pieter loopt het bos in.

Eva: Als hem maar niets overkomt.

Bram: Pieter weet wel wat hij doet.

Wouter: Moedige jongen die Pieter, respect.

Uit het bos weerklinkt het vreemde geluid weer.

Eva: Pieter!

Fade out

Het is donker op het podium, via het licht van de zaklampen zien we Eva en Bram in de tent zitten.

Bram: Eva? Slaap je?

Eva: Neen, ik kan geen oog dicht doen.

Bram: Ik snap het niet, ik had de volgende moeten zijn.

Eva: Misschien komt Pieter morgen gewoon terug, met Benjamin en Kathy.

Bram: En dat geluid dan? Neen er is iets ergs gebeurd, ik voel het.

Eva: Mag ik de lijst nog eens bekijken?

Bram haalt de lijst uit de rugzak en geeft deze aan Eva.

Eva: Wat is de achternaam van Pieter nu weer?

Bram: Biesemans, waarom?

Eva: Ik dacht eerst dat de lijst alfabetisch was, Benjamin Apers, Kathy Beeckmans, Bram Cuppens. Maar dan zou Pieter tussen Kathy en jou moeten staan.

Bram: Waar staat Pieter nu dan?

Eva: Een ogenblikje, hij staat helemaal niet op de lijst.

Bram: Maar natuurlijk, die lijst is alfabetisch. Pieter had zich op het laatste moment ingeschreven, daarom dat hij nog niet op die lijst staat.

Eva: Maar dat wil zeggen dat...

Bram: ... Pieter wel het volgende slachtoffer was.

Bram neemt de brief die hij van Pieter had gekregen en bekijkt deze.

Eva: Wat doe je?

Bram: Pieter zei dat hij vermoedde dat die brief een aanwijzing zou kunnen bevatten. Ik vraag me af of... (Bram neemt de brief uit de omslag en kijkt verwonderd op.) Verdorie!

Eva: Wat is er?

Bram: We gaan het bos in.

Eva: Het bos in? Nu?

Bram: Vertrouw me.

Eva: Maar waar gaan we dan naartoe?

Bram: Geen tijd, we moeten ons haasten.

Eva: Wat heb je ontdekt?

Bram: Vertrouw me nu maar.

Op het moment dat de twee het bos in willen lopen komt Wouter uit zijn tent gekropen.

Wouter: Wat zijn jullie van plan?

Bram: Wij gaan onze vrienden terughalen, en waag het maar eens om ons tegen te houden.

Wouter: Wees voorzichtig.

Eva: Wees voorzichtig? Is dat alles? Geen gemene opmerkingen, geen poging om ons tegen te houden?

Wouter: Wacht.

Wouter gaat in zijn tent en komt terug met een voorraad voedsel.

Wouter: Hier, neem dit mee. Voor het geval jullie honger moesten krijgen.

Bram: Ik begrijp het niet, waarom help jij ons?

Wouter: Doe me gewoon één plezier, breng Kathy heelhuids terug.

Eva: Sinds wanneer zit jij zo in met Kathy?

Wouter: Zorg er gewoon voor dat haar niets overkomt. En vertel haar dat ik jullie heb geholpen.

Op het moment dat Eva en Bram willen vertrekken komt ook Tim uit zijn tent gekropen.

Tim: Wat gebeurt hier allemaal?

Bram: Wij gaan het bos in op zoek naar de anderen.

Tim: Niemand gaat het bos nog in. Hoe komen jullie aan dat eten?

Bram: Ik heb dat uit de tent van Wouter gehaald toen hij sliep.

Tim: Geeft dat eten terug, en ga terug naar jullie tent.

Bram: Nu moet jij eens goed naar mij luisteren Tim? Ik ben het beu om altijd te moeten luisteren naar u. Ik heb één ding geleerd op dit kamp, en dat is dat jij misschien een grote mond hebt, maar als het er op aan komt ben jij een slappeling.

Tim: Wat gaan we...

Bram: In plaats van je als een echte leider te gedragen en op te komen voor de groep, ben jij niets meer dan een bang jongetje.

Tim: Ik ben niet bang!

Bram: Jawel! Ik ben misschien een sukkel volgens jou, maar ik durf wel op te komen voor mijn vrienden, hoe gevaarlijk het ook kan zijn. Ik verschuil mij tenminste niet de hele dag in mijn tent!

Eva en Bram lopen het bos in, Tim en Wouter blijven verbijsterd staan.

Black Out.

Scène 6

Het is donker in het bos, en er hangt een nevelige mist. Aan de court-kant staat een holle boomstam. Eva en Bram komen op met hun zaklampen.

Eva: Wat was dat?

Bram: Wat?

Eva: Dat geluid.

Bram: Ik heb niets gehoord.

Eva: Ik krijg de kriebels van dit bos, en nog steeds geen spoor van de anderen.

Bram: We zullen ze wel vinden.

Eva: Waar heb jij plotseling zoveel zelfvertrouwen vandaan?

Bram: Hoe bedoel je?

Eva: Gisteren wou jij nog absoluut niet in dit bos gaan, en nadat je die brief van Pieter heb gelezen... Wat heb je ontdekt? Die brief was toch gewoon een leeg papier?

Bram: Dat leek alleen maar zo.

Eva: Hoezo?

Bram: Die brief is blijkbaar geschreven in fosforinkt.

Eva: Fosforinkt?

Bram: Dat is een speciale inkt die je enkel in het donker kan lezen. Ik heb dat vroeger eens gekregen voor mijn verjaardag.

Eva: En wat stond er in die brief?

Bram: Het was een plan van dit bos, en ergens in het midden stond een X getekend.

Eva: Een schatkaart?

Bram: Ik denk niet dat het een schatkaart is, weet je nog wat die leider zei toen we nog maar net op de kampplaats waren?

Eva: Dat we onze gsm's moesten afgeven?

Bram: Neen daarvoor zei hij nog iets anders. "Welkom op locatie X".

Eva: Juist! En nu denk jij dat die X onze kampplaats aangeeft.

Bram: Dat zou toch perfect kunnen. Maar dat was nog niet alles, er stond ook bij "Ga naar locatie Y".

Eva: Locatie Y, waar kan dat ergens zijn?

Bram: Die staat ergens aangeduid op de kaart.

Eva: Mag ik eens kijken?

Bram: Ja, wacht even. (Bram zoekt naar de kaart) Ik heb de kaart in onze tent laten liggen.

Eva: Maar hoe moeten we dan ooit de anderen vinden.

Bram: We zullen ze zonder kaart moeten zoeken vrees ik.

Eva: Kunnen we morgen niet verder zoeken? Ik ben echt moe.

Bram: Wou je dan in dit bos overnachten?

Eva: Waar anders, we zullen toch ooit moeten rusten, wie weet hoe lang we nog moeten zoeken.

Bram: Goed, maar dan moeten we wel een veilige plek vinden om te overnachten.

Eva: Wat stel je voor?

Bram: Ik ga een boomhut maken.

Eva: Een boomhut? Kan jij dat?

Bram: Ja, ik heb nog bij de scouts gezeten vroeger. Ik heb daar wel iets geleerd.

Eva: Ik herken jou helemaal niet meer, waar is die Bram van een paar dagen geleden naartoe?

Bram: Wil jij me een zetje geven? Dan klim ik in deze boom.

Eva: Oké

Bram probeert in de boom te klimmen maar ontdekt in een holle stam een koffertje.

Bram: Wacht eens even.

Eva: Wat is er?

Bram: Er zit hier iets geklemd in die boomstam.

Eva: Krijg je het los?

Bram: Het zit goed vast. (Trekt het kistje los) Hebbes!

Eva: Wat is het?

Bram: Een kistje.

Eva: Wat zit er in?

Bram: Geen idee, het is op slot.

Eva: Weeral op slot, waarom is alles hier altijd op slot?

Bram: Géén idee, maar deze keer hebben we blijkbaar een sleutel nodig.

Eva: Maar dat is het.

Bram: Wat?

Eva: De sleutel uit de rugzak.

Bram: Dat is waar ook, een ogenblikje. (Bram zoekt de sleutel in zijn zakken.)

Eva: Je gaat me toch niet zeggen dat je die sleutel ook in de tent hebt laten liggen?

Bram: (Haalt de sleutel uit zijn broekzak.) Neen hoor, hier heb ik hem.

Bram opent het slot en opent het kistje. Op dit moment begint het te regenen.

Eva: En?

Bram: Ik weet niet wat er in zit, maar we kunnen beter eerst een droge plek gaan zoeken, voor we drijfnat worden.

Bram loopt af.

Eva: Wacht op mij!

Ook Eva loopt af.

Black out

Scène 7

Het is nog steeds donker in het bos, aan de jardin-kant is een grotingang te zien. Bram en Eva komen opgelopen, hun haren en kleren zijn doorweekt.

Eva: Ik ben doorweekt!

Bram: Ik ook, wat een rotweer.

Eva: Kijk Bram, hier is een grot.

Bram: Dan kunnen we toch nog een deel van de nacht droog doorbrengen.

De twee gaan in de grotopening zitten.

Eva: Ik heb het koud.

Bram: Van mij mag je mijn trui lenen, maar die is ook helemaal nat.

Eva: Neen laat maar, ik overleef het wel.

Bram: Hoe diep zou die grot eigenlijk zijn?

Eva: Geen idee, maar daar kunnen we gemakkelijk achter komen.

De twee schijnen met hun zaklamp in de grot.

Eva: Daar ligt iets.

Bram: Kan je zien wat het is?

Eva: Niet direct, maar ik zal eens gaan kijken.

Bram: Wees voorzichtig.

Eva kruipt in de grot.

Bram: Wat is het?

Eva: Verdorie, mijn zaklamp is leeg. Op het eerste zicht lijkt het wel een sweater.

Bram: Een sweater? Misschien kan je die aandoen, dan heb je het ineens wat warmer.

Eva: Goed idee, eerst even deze T-shirt uitwringen.

Bram: (schijnt met zijn zaklamp in de grot) Lukt het?

Eva: Hé niet kijken!

Bram: (draait zich geschrokken terug om) Sorry! Ik dacht dat je misschien wat licht kon gebruiken.

Eva: (Komt terug naar de ingang) Het is al goed.

Bram: Eva?

Eva: Wat is er?

Bram: Heb jij enig idee wat je hebt aangedaan?

Eva: Een sweater, en hij is nog warm ook.

Bram: Dat is de sweater van Benjamin.

Eva: Denk je dat dit de grot is waar Benjamin in opgesloten zat?

Bram: Ik denk het wel. Misschien vinden we hier in de grot wel aanwijzingen.

Eva: Kunnen we dat niet morgen doen, straks is jouw zaklamp ook leeg.

Bram: Goed, laten we proberen wat te slapen dan.

De twee doen hun ogen dicht en proberen te slapen.

Eva: Bram?

Bram: Ja?

Eva: Wat zat er nu eigenlijk in dat kistje?

Bram: Juist. (opent het kistje.) Het lijkt wel een afstandsbediening.

Eva: Een afstandsbediening, waarvan?

Bram: Geen idee, eens kijken wat er gebeurt als ik op deze knop druk.

Het mysterieuze geluid weerklinkt. Eva komt dicht tegen Bram gekropen.

Bram: Ik vraag me af als ik...

Bram drukt op een andere knop en het geluid stopt plots.

Eva: Dat geluid is niet echt.

Bram: Ik snap er niets meer van, dit wordt mysterieuzer met de minuut.

Eva: Ik vind het toch maar eng.

Bram: Ik ben bij jou, morgen lossen we dit raadsel wel op. Probeer nu maar wat te slapen.

Eva: Oké, slaapwel.

Eva kruipt tegen Bram aan en probeert zo te slapen.

Bram: Eva?

Eva: Ja?

Bram: Meende je dat, wat je in je dagboek had geschreven?

Eva: Ja, al vind ik het niet leuk dat Tim dat zomaar heeft voorgelezen.

Bram: Ik vind het wel goed. Ik bedoel dat je gevoelens voor mij hebt, ik bedoel, als je die nog steeds hebt. Wat ik eigenlijk wil zeggen is...

Eva: Ssst. (geeft Bram een snelle kus op de mond) Slaapwel Bram.

Bram: Slaapwel.

Als de kinderen een tijdje slapen schijnt er van in de verte een licht naar de kinderen, Bram wordt hierdoor terug wakker.

Bram: Eva! Word wakker.

Eva: Wat is er?

Bram: Dat licht in de verte, zou het iemand van de anderen kunnen zijn?

Eva: Geen idee.

Bram: Het wil precies dat we het volgen.

Eva: Goed, maar wees voorzichtig.

De twee volgen het licht en gaan af.

Black out.

Het is nog steeds donker, Aan de court-kant staat een bureau opgesteld met een aantal computerschermen, hierachter is de ingang te zien van een grote tent. Aan de jardin-kant staat de leiderstent, de tent van Tim en Wouter en de zwarte tent opgesteld. We zien de schim van Benjamin met een zaklamp zwaaien, even later komen Eva en Bram op.

Benjamin: Welkom.

Bram: Benjamin, ben jij dat?

Benjamin: Koffie?

Eva: Zijn de anderen ook hier?

Bram: Is dit nu punt Y?

Benjamin: Jullie kunnen in de tent een beetje slaap inhouden, morgen krijgen jullie de anderen te zien.

Eva: Ik wil helemaal niet wachten tot morgen, zijn de anderen in orde?

De twee leiders komen uit de tent.

- Koen: Jullie vrienden zijn volledig in orde.
- Bram: Jullie zitten hierachter. Wat is hier de bedoeling van?
- Kaat: Ik denk dat we jullie nog wat uitleg verschuldigd zijn.
- Bram: Dat is het minste dat je kan zeggen.
- Koen: Jullie zijn hier nu op locatie Y.
- Eva: Ja, dat dachten we al, maar wat is hier de bedoeling van?
- Kaat: De bedoeling van dit kamp was jullie te leren overleven in groep.
- Koen: We wilde jullie in een situatie brengen waar samenwerking erg belangrijk is.
- Kathy en Pieter komen uit de grote tent gekropen.*
- Kathy: Wat is dat lawaai allemaal? Eva!
- Pieter: (Gaat naar Bram) Dat heeft nog lang geduurd.
- Bram: Jij wist dus dat we hier terecht zouden komen?
- Pieter: Nadat ik je die brief had gegeven, natuurlijk. Door die brief zijn Kathy en ik ook hier terecht gekomen.
- Bram: Dus die brief was het grote geheim van de zwarte tent?
- Pieter: En de reden waarom Kathy verdwenen is. Ik ben blij dat jullie hier veilig zijn geraakt.
- Bram: We hebben onderweg wel wat tegenslag gehad met het weer.
- Koen: Nu dacht ik net dat je het op een bepaald moment juist erg warm zou gehad hebben.
- Bram: Maar als ik het goed begrijp hebben jullie ons zonder begeleiding en zonder voedsel aan ons lot overgelaten, om ons te leren samenwerken?
- Koen: Niet helemaal, we wilde jullie het gevoel geven dat jullie aan jullie lot waren overgelaten.
- Eva: Maar jullie zijn er gewoon vandoor gegaan de eerste nacht, wat als er iets ernstig was gebeurd?
- Kaat: Jullie waren nooit echt alleen, er was nog altijd een derde leider aanwezig.
- Bram: Een derde leider?
- Benjamin: Ja. Ik kon nog altijd ingrijpen in geval van nood.
- Eva: Jij?
- Benjamin: Inderdaad, dat had je niet verwacht hè (knipoogt naar Eva.)

- Bram: Maar jij was toch opgesloten door Tim en Wouter?
- Benjamin: Ja, die eerste nacht hebben ze mij in een grot opgesloten. Die grot zullen jullie ook wel kennen, niet?
- Eva: Ja inderdaad, we hebben jouw sweater daar trouwens gevonden.
- Bram: Maar hoe ben je dan uit die grot kunnen ontsnappen?
- Koen: Wij zijn hem uit de grot gaan halen.
- Eva: Maar vanaf toen stonden wij er dus wel alleen voor?
- Kaat: Neen, alles wat jullie deden konden wij van hieruit in de gaten houden.
- Bram: Hoezo?
- Koen: Overal in dit bos hangen videocamera's. Iedere stap die jullie zetten konden wij in het oog houden.
- Bram: Iedere stap? Alleen op het kampeerterrein bedoel je?
- Kaat: Neen hoor, overal.
- Koen: Ja, ook in de grot. Boeiende televisie trouwens.
- Eva: Maar, dan kunnen wij van hieruit zien wat Tim en Wouter allemaal uitsteken?
- Kathy: Inderdaad, ze komen trouwens net uit hun tent.
- Iedereen zet zich rond de computerschermen, aan de andere kant van het podium komen Wouter en Tim uit hun tent.*
- Wouter: Ik ga de anderen zoeken, ik ben het beu om hier te zitten niets doen.
- Tim: Jij gaat juist nergens heen, die anderen zullen wel terugkomen.
- Wouter: Weet je wat ik denk? Dat jij gewoon bang bent!
- Tim: Ik ben helemaal niet bang. Ik ben voorzichtig.
- Wouter: Voorzichtig? Het enige dat jij de laatste dagen nog doet is je verstoppen in je tent.
- Tim: Wat valt er hier anders te doen?
- Wouter: Je zou bijvoorbeeld kunnen stoppen met de verwende eikel uit te hangen, en mee op zoek kunnen gaan naar de anderen.
- Tim: Let op je woorden.
- Wouter: Waarom zou ik? Wij zijn hier de enige twee die overblijven. Ik zit dus sowieso met jou opgescheept. En ik ben niet van plan om jouw slaafje te spelen.

- Tim: Daar ben je anders toch zo goed in?
- Wouter: Wel, nu niet meer. Het is al erg genoeg dat je een verwaande rotzak bent, zonder vrienden. Maar nu blijkt dat je nog laf bent ook.
- Tim: Zonder vrienden? En jij dan?
- Wouter: Ik heb het over echte vrienden. Niet iemand die zich zo voordoet uit angst om zelf niet gepest te worden. Maar dat is nu voorbij, vanaf nu sta je er alleen voor. (loopt richting bos)
- Tim: Je kan mij niet alleen laten, je mag mij niet alleen laten.
- Wouter: En waarom niet?
- Tim: (heeft moeite dit te zeggen) Omdat, ik jou nodig heb. En omdat ik bang ben.
- Wouter: Eindelijk. Er is echt niets mis met bang zijn, weet je.
- Tim: Maar als de mensen zien dat ik bang ben, dan gaan ze mij pesten. Net als vroeger.
- Wouter: En wat heb je dan liever, dat de mensen niet in jouw buurt willen komen, omdat je zelf een pester bent?
- Tim: Je zal wel gelijk hebben zeker.
- Wouter: Ik had nooit mee mogen doen met jouw onnozel gedrag.
- Tim: Het spijt me, oké?
- Wouter: Door mijn eigen stomme fout denkt Kathy waarschijnlijk dat ik een vervelende rotzak ben.
- Tim: Kathy?
- Aan de andere kant van het podium kijkt Kathy verbaasd op.*
- Eva: Ja dat ben ik nog vergeten te zeggen, Wouter heeft ons geholpen om uit de kampplaats weg te geraken.
- Bram: En hij wou dat we een goed woordje voor hem deden.
- Kathy: Wel, dat had ik niet verwacht. Maar hij is inderdaad een vervelende rotzak geweest.
- Eva: Hij heeft er wel spijt van.
- Kathy: Wacht even (Ze drukt een cijfercombinatie in op de computer en het mysterieuze geluid weerklinkt weer.)
- Aan de andere kant van het podium vluchten Wouter en Tim terug in hun tent.*
- Kathy: Dat hadden ze nog tegoed.

- Bram: Dus dat geluid komt ook van jullie?
- Koen: Ja, we moesten een middel hebben om jullie af te leiden.
- Kaat: De eerste dag moesten we nog voedsel in de zwarte tent leggen, zodat jullie niet zouden uithongeren.
- Koen: Benjamin had de groep toen meegenomen op wandeltocht.
- Benjamin: Ik heb trouwens ervoor gezorgd dat we heel lang hebben rondgelopen, want dit bos is eigenlijk helemaal zo groot niet.
- Koen: Maar we hadden er niet op gerekend dat jij en Kathy nog op de kampplaats zouden zijn.
- Kaat: En daarom hebben we toen dat geluid laten horen.
- Bram: Daarom dus, dat er in de buurt van de kampplaats een afstandsbediening verstopt zat.
- Kaat: Inderdaad, zo waren we zeker dat we altijd een afleidingsmanoeuvre hadden.
- Eva: Maar wacht eens, dan is die rugzak die we gevonden hadden van jullie?
- Koen: Ja.
- Bram: Wat had die lijst dan te betekenen?
- Koen: Dat was een gewone alfabetische aanwezigheidslijst, meer niet.
- Kaat: Grappig, hoe jullie fantasie op hol sloeg toen jullie die lijst ontdekten.
- Koen: Maar goed, we kunnen maar beter teruggaan naar de kampplaats. Wouter en Tim mogen ook wel uit hun lijden verlost worden.

De leiders en de jongeren gaan af.

Fade out.

Scène 8

Op de kampplaats zijn De jongeren hun rugzakken aan het inpakken.

Wouter: Dus dit was allemaal in scène gezet?

Pieter: Ja, en alles wat wij hier hebben uitgestoken is gefilmd.

Wouter: En Benjamin is eigenlijk iemand van de leiders?

Pieter: Ja.

Wouter: Dan ziet die er toch maar kinderlijk uit.

Tim: Ik denk dat ik u mijn verontschuldiging moet aanbieden.

Bram: Excuses aanvaard, en misschien had je wel gelijk. Ik gedroeg me misschien wel als een sukkel.

Tim: Ik vind je echt geen sukkel. je bent gewoon jezelf.

Bram: Bedankt.

Koen en Kaat komen op met een grote doos.

Koen: We zijn aan het einde gekomen van ons Kamp.

Kaat: Ik hoop dat jullie, ondanks alles, toch een fijne tijd hebben beleefd.

Bram: Ik klaag niet. (knipoogt naar Eva)

Eva neemt de hand van Bram vast.

Koen: Om af te sluiten hebben wij nog een klein cadeautje voor iedereen.

Kaat: We hebben een dvd'tje gemaakt met de leukste momenten van dit kamp, dan kunnen jullie thuis nog eens terugkijken naar hoe jullie dit kamp hebben doorgemaakt.

Koen: En ja Bram, jullie nacht in de grot staat er ook op.

Kaat: Jullie mogen allemaal een dvd'tje komen halen, en dan krijgen jullie ook ineens jullie gsm terug.

Wouter: Eindelijk!

Koen: Ik vrees dat ik jouw gsm heb verkocht op Ebay Wouter.

Wouter: Wat?

Koen: Grapje jongen.

De kinderen halen hun gsm bij de leiding en Pieter begint direct te telefoneren.

Bram: Wat ga je doen?

Pieter: Ik ga mijn vader opbellen, ik heb hem gemist.

Bram: Ik ben er zeker van dat hij jou ook gemist heeft.

Pieter: We hebben nog veel uit te praten.

Bram: Het komt wel goed, ik ben er zeker van.

Pieter: We hebben hier geen verbinding, ik zal het thuis moeten uitpraten.

Bram: Ik heb thuis ook veel te bespreken.

Pieter: Dat denk ik ook, de grote ondervraging door mijnheer de politiemann.

Bram: Hij mag proberen, maar ik zal nooit bekennen.

Eva: Wat ga je nooit bekennen, dat je me wel graag hebt?

Bram: Dat geef ik direct toe. Je moet me trouwens jouw gsm-nummer eens geven.

Eva: Als ik het jouwe ook krijg.

Bram: Wat had je nu gedacht.

De twee wisselen elkaars gsm uit en toetsen hun nummer in.

Wouter: Kathy, mag ik je iets vragen?

Kathy: Wat is er?

Wouter: Zou jij het zien zitten, om met mij, op een dag eens een ijsje te gaan eten.

Kathy: Oké.

Wouter: Echt?

Kathy: Als jij betaalt. En haal je voor de rest maar niets in je hoofd.

Eva: (Tegen Bram) Kan jij foto's maken met jouw gsm?

Bram: Natuurlijk, kan elke gsm dat niet?

Eva: De mijne niet hoor. Ik vind dat we een foto van ons tweeën moeten maken. Voor op facebook.

Bram: Oké, momentje. (neemt zijn gsm) 1, 2, 3.

Op het moment dat de foto wordt genomen weerklinkt het mysterieuze geluid weer, waardoor Eva en Bram schrikken.

Pieter: (Haalt de afstandsbediening van achter zijn rug.) Ik wist dat die nog van pas ging komen.

Koen: Geef ze nu maar terug.

Bram: Grappig hoor, nu is de foto helemaal mislukt.

Eva: Nog een keer?

Bram: (Houdt zijn gsm klaar.) 1, 2, 3.

Black out

Einde

Leesvoorbeeld